

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

فتنة الخلافة الداعشية
العراقية المزعومة

Pretinsul califat al Daesh

‘Abd al-Muḥsin al-‘Abbād

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

‘Abd al-Muḥsin ibn Ḥamad al-‘Abbād al-Badr

Fitna pretinsului califat irakian al Daesh

فتنة الخلافة الداعشية العراقية المزعومة

Institutul Tawhid

România · 2026

Titlul original: فتنة الخلافة الداعشية العراقية المزعومة

Ediția I

Institutul Tawhid · <https://www.tawhid.ro>

Text arab coranic: Tanzil Project, Uthmani v1.1, © 2007–2026 Tanzil Project, CC BY 3.0 · <https://tanzil.net>. Citatele sunt fragmente ale versetelor indicate.

Detaliu de legătură de carte · India, secolul al XVII-lea. The Metropolitan Museum of Art, 55.121.10.45 · CC0 / domeniul public.

Fitna pretinsului califat irakian al Daesh

28 ramaḍān 1435 H

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Toată lauda I se cuvine numai lui Allah. Binecuvântarea și pacea lui Allah să fie asupra celui după care nu mai este niciun profet, Profetul nostru Muḥammad, precum și asupra familiei și companionilor săi.

Acestea fiind spuse: în urmă cu câțiva ani a apărut în Irak o grupare care și-a luat numele de „Statul Islamic în Irak și Levant”. A devenit cunoscută prin patru litere, inițialele denumirii acestui pretins stat, fiind numită „Daesh”. La conducerea ei s-au succedat, după cum au relatat unii dintre cei care i-au urmărit apariția și acțiunile, mai mulți oameni numiți Abū cutare al-cutare sau Abū cutare ibn cutare: o kunya însoțită de o atribuire la o localitate ori la un trib, așa cum procedează cei necunoscuți care se ascund în spatele acestor nume și atribuiuri.

După ce războiul din Siria dintre regim și cei care îl combat durase deja o vreme, au intrat acolo membri ai acestei grupări. Ei nu luptă împotriva regimului, ci împotriva oamenilor Sunnei care i se opun, pe care îiucid cu cruzime. A devenit cunoscut faptul că îi omoară cu cuțitele pe cei pe care vor să-i ucidă, aceasta fiind una dintre cele mai cumplite și mai chinuitoare forme de a lua viața unui om.

La începutul lunii ramaḍān din acest an, și-au schimbat denumirea în „*Califatul Islamic*”. Cel pe care l-au numit calif, cunoscut drept Abū Bakr al-Baghdādī, a ținut o predică într-o moschee din Mosul. Printre cele spuse de el în acea predică au fost cuvintele: „*Am fost pus să vă conduc, deși nu sunt cel mai bun dintre voi.*” A spus adevărul că nu este cel mai bun dintre ei: dacă uciderea cu cuțitele se săvârșesc la porunca lui sau cu știrea și încuviințarea lui, atunci el este cel mai rău dintre ei, potrivit cuvintelor Profetului ﷺ:

„Cel care cheamă la o călăuzire va avea o răsplată asemenea răsplăților celor care îl urmează, fără ca aceasta să micșoreze cu nimic răsplățile lor. Iar cel care cheamă la o rătăcire va avea un păcat asemenea păcatelor celor care îl urmează, fără ca aceasta să micșoreze cu nimic păcatele lor.” Relatat de Muslim (6804).

Fraza rostită în predica sa fusese spusă de primul calif al Islamului de după Trimisul lui Allah ﷺ, Abū Bakr al-Ṣiddīq — Allah să fie mulțumit de el și să-l mulțumească. El este cel mai bun din această comunitate, care este cea mai bună dintre comunități. A spus-o din smerenie, deși știa, iar companionii știau, că el era cel mai bun dintre ei, potrivit dovezilor din cuvintele Trimisului lui Allah ﷺ. Ar fi bine pentru această grupare să-și cerceteze faptele și să revină la dreapta judecată înainte ca statul ei să fie spulberat de vânt, asemenea altora de același fel care au precedat-o în diferite epoci.

Este regretabil că fitna acestui pretins califat, apărut cu numai câteva zile în urmă, a găsit acceptare în rândul unor tineri de vârstă fragedă din țara celor două sanctuare. Ei și-au arătat bucuria și încântarea față de el asemenea însetatului care se bucură la vederea unui miraj. Unii au pretins chiar că i-au depus jurământ de credință acestui calif necunoscut! Ce bine s-ar putea aștepta de la cei care au fost atinși de takfīr și de uciderea oamenilor în cele mai cumplite și mai îngrozitoare feluri?!

Acești tineri trebuie să se păzească de a urma strigătul oricui ridică glasul. În toate faptele lor trebuie să se întoarcă la ceea ce a

venit de la Allah, Puternicul și Mărețul, și de la Trimisul Său ﷺ, căci în aceasta se află ocrotirea, siguranța și izbăvirea în această viață și în Viața de Apoi. Trebuie să se întoarcă la învățații care îi sfătuiesc cu sinceritate pe ei și pe musulmani. Un exemplu al izbăvirii celui atras de o rătăcire prin întoarcerea sa la oamenii cunoașterii este ceea ce a relatat Muslim în Șaḥīḥ-ul său (191), de la Yazīd al-Faqīr, care a spus:

„Mă atrăsese puternic una dintre părerile Khawārij. Am pornit, împreună cu un grup destul de numeros, cu intenția de a împlini pelerinajul, apoi de a ne ridica împotriva oamenilor. Trecând prin Medina, l-am găsit pe Jābir ibn ‘Abd Allāh, așezat lângă un stâlp, relatându-le oamenilor de la Trimisul lui Allah ﷺ. El i-a pomenit pe cei care ieșiseră din Gheena. I-am spus: «O, companion al Trimisului lui Allah! Ce ne relațați aici? Allah spune:»”

﴿إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ﴾

„Pe cel pe care îl faci să intre în Foc, Tu l-ai acoperit de rușine.”
Coran, Āl ‘Imrān 3:192 — fragment

Și:

﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا﴾

„Ori de câte ori vor dori să iasă din el, vor fi întorși în el.”
Coran, al-Sajdah 32:20 — fragment

„«Atunci ce sunt aceste lucruri pe care le spuneți?» El mi-a răspuns: «Citești Coranul?» Am spus: «Da.» A întrebat: «Ai auzit despre rangul lui Muḥammad, pacea să fie asupra lui, adică rangul la care Allah îl va ridica?» Am spus: «Da.» El a spus: «Acela este rangul lăudat al lui Muḥammad ﷺ, prin care Allah îi va scoate pe cei pe care îi va scoate.»”

„Apoi a descris așezarea Șirāṭ-ului și trecerea oamenilor peste el. Mă tem că nu am reținut întocmai acea parte. Însă el a spus că niște oameni vor ieși din Foc după ce vor fi fost în el,

asemenea tulpinilor de susan. Vor intra într-un râu dintre râurile Paradisului și se vor spăla în el, ieșind de acolo albi ca foile de hârtie. Ne-am întors și ne-am spus: «Vai vouă! Credeți că acest bătrân ar minți despre Trimisul lui Allah ﷺ?!» Astfel ne-am întors de la acea părere și, pe Allah, numai un singur om dintre noi a mai ieșit la răzvrătire — sau așa cum a spus Abū Nu‘aym.”

Abū Nu‘aym este al-Faḍl ibn Dukayn, unul dintre transmițătorii din lanțul relatării. Aceasta arată că acel grup fusese încercat prin admirația față de părerea Khawārīj, care îl declară necredincios pe cel ce săvârșește un păcat major și susțin că el va rămâne veșnic în Foc. Întâlnindu-l pe Jābir — Allah să fie mulțumit de el — și auzindu-i explicația, au urmat îndrumarea lui, au părăsit înțelegerea greșită pe care o aveau și au renunțat la răzvrătirea pe care o plănuiseră după pelerinaj. Acesta este unul dintre cele mai mari foloase pe care musulmanul le dobândește întorcându-se la oamenii cunoașterii. Primejdia exagerării în religie, a abaterii de la adevăr și a îndepărtării de calea Ahl al-Sunna wa-l-Jamā‘ah este arătată de cuvintele Profetului ﷺ, în hadithul relatat de Ḥudhayfah — Allah să fie mulțumit de el:

„Dintre lucrurile de care mă tem cel mai mult pentru voi este un om care a citit Coranul până când frumusețea lui a devenit vizibilă asupra sa și a ajuns un sprijin pentru Islam. Apoi se desprinde de el, îl aruncă în spatele său, se năpustește cu sabia asupra vecinului și îl acuză de asociere.” Am întrebat: „O, Profet al lui Allah! Care dintre ei este mai îndreptățit să fie socotit vinovat de asociere: cel care acuză sau cel acuzat?” El a răspuns: „Cel care acuză.” Relatat de al-Bukhārī în al-Tārīkh, de Abū Ya‘lā, Ibn Ḥibbān și al-Bazzār. A se vedea al-Ṣaḥīḥah de al-Albānī (3201).

Vârsta fragedă poate fi prilej de înțelegere greșită. Dovadă este ceea ce al-Bukhārī a relatat în Șaḥīḥ-ul său (4495), prin Hišām ibn ‘Urwah, de la tatăl său, care a spus:

„I-am spus ‘Ā’ișei, soția Profetului ﷺ, pe când eram încă tânăr: «Ce spui despre cuvintele lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul:»”

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ
عَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾

„Al-Şafā și al-Marwah se numără printre semnele lui Allah. Cel care împlinește pelerinajul la Casă sau ‘umrah nu săvârșește niciun păcat dacă merge între ele.”

Coran, al-Baqarah 2:158 — fragment

„«Eu înțeleg de aici că nu este nicio vină pentru cel care nu merge între ele.» ‘Ā’ișă a spus: «Nicidecum! Dacă ar fi așa cum spui, cuvintele ar fi fost: nu săvârșește niciun păcat dacă nu merge între ele. Versetul acesta a fost pogorât în legătură cu anșării. Ei rosteau talbiyah pentru Manāt, care se afla în dreptul localității Qudayd, și aveau rețineri să meargă între al-Şafā și al-Marwah. Când a venit Islamul, l-au întrebat pe Trimisul lui Allah ﷺ despre aceasta, iar Allah a pogorât:»”

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ
عَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾

„Al-Şafā și al-Marwah se numără printre semnele lui Allah. Cel care împlinește pelerinajul la Casă sau ‘umrah nu săvârșește niciun păcat dacă merge între ele.”

Coran, al-Baqarah 2:158 — fragment

‘Urwah ibn al-Zubayr este unul dintre cei mai aleși tābī‘ūn și unul dintre cei șapte juriști ai Medinei din epoca lor. El și-a pregătit justificarea pentru greșeala de înțelegere precizând că, atunci când a pus acea întrebare, era încă tânăr. Aceasta arată limpede că vârsta fragedă poate fi prilej de înțelegere greșită și că întoarcerea la oamenii cunoașterii aduce bine și siguranță. În Șaḥīḥ al-Bukhārī (7152), Jundub ibn ‘Abd Allāh a spus:

„Primul lucru din om care ajunge să miroasă urât este pântelele lui. Așadar, cel care poate să nu mănânce decât ceea ce este bun și îngăduit să facă aceasta. Iar cel care poate să nu fie despărțit de Paradis printr-un pumn de sânge pe care l-a vărsat să facă aceasta.”

Al-Ḥāfiẓ a spus în al-Faḥḥ (13/130):

„Relatarea apare și la al-Ṭabarānī, atribuită Profetului, prin Ismā‘īl ibn Muslim, de la al-Ḥasan, de la Jundub, cu formularea: «Știți că l-am auzit pe Trimisul lui Allah ﷺ spunând: Să nu se pună între vreunul dintre voi și Paradis, în vreme ce îl vede, un pumn de sânge al unui musulman pe care l-a vărsat fără drept.» Chiar dacă nu ar fi fost transmisă cu atribuirea explicită Profetului, relatarea ar avea statutul uneia atribuite lui, căci un asemenea lucru nu se spune prin simplă părere. Ea cuprinde o amenințare aspră împotriva uciderii fără drept a unui musulman.”

Aceste hadithuri și relatări sunt o parte dintre cele pe care le-am inclus în lucrarea „Cum ar putea atentatele și distrugerea să fie considerate jihad?! Vai vouă, treziți-vă, tineri!”. Ea cuprinde numeroase versete, hadithuri și relatări despre interzicerea sinuciderii și a uciderii fără drept a altora. Lucrarea a fost tipărită separat în anul 1424 H, iar în anul 1428 H a fost tipărită împreună cu o altă lucrare, intitulată „Sfat și aducere-aminte pentru cei rămași atrași de takfīr și atentate”, în colecția cărților și scrierilor mele (6/225–279).

Tinerii care s-au lăsat purtați de strigătele acestei grupări trebuie să-și cerceteze faptele, să revină la dreapta judecată și să nu se gândească să i se alăture, ajungând astfel să-și piardă viața

prin centurile explozive cu care sunt încinși ori prin tăierea gâtului cu cuțitele, care a devenit semnul acestei grupări. Ei trebuie să păstreze ascultarea și supunerea față de statul saudit, sub a cărui autoritate ei, părinții și bunicii lor au trăit în siguranță. El este, într-adevăr, cel mai bun și mai vrednic de urmat dintre statele lumii, în pofida lipsurilor sale, între ale căror cauze principale se află fitna promotorilor occidentalizării din această țară, care aleargă după imitarea Apusului în tot ceea ce este dăunător.

Îl rog pe Allah, Puternicul și Mărețul, să îndrepte starea musulmanilor de pretutindeni, să-i călăuzească pe tinerii și tinerele lor către tot binele, să păzească țara celor două sanctuare, conducerea și poporul ei, de orice rău, să o îndrume către tot binele și să o ferească de răutatea celor răi și de uneltirea celor nelegiuți. El este Cel care Aude, Cel care răspunde. Binecuvântarea și pacea lui Allah să fie asupra Profetului nostru Muḥammad, precum și asupra familiei și companionilor săi.

Bibliografie

1. Al-Bukhārī. Ṣaḥīḥ al-Bukhārī.
2. Muslim. Ṣaḥīḥ Muslim.
3. Ibn Ḥajar al-ʿAsqalānī. Faṭḥ al-Bārī, 13/130.
4. Muḥammad Nāṣir al-Dīn al-Albānī. Silsilat al-aḥādīth al-ṣaḥīḥah, nr. 3201.

Indice

Abū Bakr	2
al-Baghdādī	
Daesh	1
Jābir ibn ‘Abd Allāh	3
Khawārij	3–4
pelerinaj	4
takfir	2, 6
‘Ā’iṣa	5
‘Urwah ibn	6
al-Zubayr	

Pretinsul califat al Daesh

Un avertisment adresat tinerilor atrași de pretinsul califat al Daesh. Autorul respinge violența grupării și explică, prin relatări din Sunna, de ce întoarcerea la oamenii cunoașterii păzește de takfîr și de vărsarea de sânge.

Autor: ʿAbd al-Muḥsin ibn Ḥamad al-ʿAbbād al-Badr

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro